

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 21 februari 1936 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående dyrtidstillägg och tillfällig löneförbättring åt biskopen i Härnösands stift Torsten Bohlin.

Genom en den 24 januari 1936 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 52, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden föreslagit riksdagen att medgiva, dels att biskopen i Härnösands stift Torsten Bohlin må från och med den 1 januari 1936 tills vidare, till dess annorlunda må varda bestämt, från biskopslöneregleringsfonden erhålla tillfällig löneförbättring med ett årligt belopp av 3,000 kronor, dock med skyldighet för Bohlin att vidkännas sådan minskning i detta belopp, att hans avlöningsförmåner för år — oberäknat lönetillägg i anledning av nådårsrättens upphörande samt dyrtidstillägg, varom nedan förmäles — icke överstiga 15,000 kronor; dels ock att Bohlin må från och med den 1 januari 1936 tills vidare, till dess annorlunda må varda bestämt, från biskopslöneregleringsfonden efter Kungl. Maj:ts bestämmande erhålla dyrtidstillägg å den del av sina avlöningsförmåner, som bestrides av samma fonds medel, att utgå enligt enahanda grunder, som skulle gällt, om hans avlöningsförmåner bestritts av statsmedel, dock att till Bohlin ej må utgå högre belopp, än att summan av hans avlöningsförmåner, fränsett ovannämnda lönetillägg i anledning av nådårsrättens upphörande men dyrtidstillägget inbegripet, för år räknat uppgår till högst det belopp, han skulle hava erhållit, därest han av statsmedel åtnjutit en årlig avlöning av 15,000 kronor.

De fasta avlöningsförmånerna för biskopen i Härnösands stift utgöras dels av indelningsersättning, för närvarande uppgående till 5,015 kronor 10 öre för år, dels ock av lönefyllnads- och ersättningsbelopp från biskopslöneregleringsfonden, fastställda till 8,800 kronor 88 öre.

I enlighet med riksdagens därom fattade beslut (proposition nr 49/1922; riksdagens skrivelse nr 181/1922) medgav Kungl. Maj:t genom beslut den 15 juni 1922, bland annat, att till dåvarande biskopen i nämnda stift E. F. Lönegren finge för tiden från och med den 1 juli 1922 tills vidare, så länge dyrtidstillägg utginge till befattningshavare i statens tjänst, från biskopslöneregleringsfonden utgå dyrtidstillägg, som skulle beräknas å de delar av hans avlöningsförmåner, som bestredes av samma fonds medel. Tillika föreskrevs att vid dyrtidstilläggets bestämmande skulle i tillämpliga delar iakttagas sam-

ma allmänna grunder, som gällde för dyrtidstillägg under motsvarande tid åt befattningshavare i statens tjänst, dock att till Lönegren ej finge utgå högre belopp än att summan av hans avlöningsförmåner, dyrtidstillägget inbegripet, för år räknat uppginge högst till det belopp, han skulle hava erhållit, därest han av statsmedel åtnjutit en årlig avlöning av 12,000 kronor.

Med bifall till Kungl. Maj:ts i proposition nr 134 framställda förslag medgav 1925 års riksdag (skrivelse nr 141), bland annat, *dels* att Lönegren finge från och med den 1 juli 1925 tills vidare och intill dess annorlunda kunde bliva bestämt från biskopslöneregleringsfonden erhålla tillfällig löneförbättring med ett årligt belopp av 3,000 kronor, dock med skyldighet för honom att vidkännas sådan minskning i detta belopp, att hans samtliga avlöningsförmåner för år icke överstege 15,000 kronor förutom dyrtidstillägg; *dels ock* att det Lönegren tillkommande dyrtidstillägget från och med den 1 juli 1925 ej finge utgå med högre belopp, än att summan av hans avlöningsförmåner, dyrtidstillägget inbegripet, för år räknat uppginge till högst det belopp, han skulle hava erhållit, därest han av statsmedel åtnjutit en årlig avlöning av 15,000 kronor.

Biskopen Bohlin, som den 1 januari 1936 tillträtt de med biskopsämbetet i Härnösand förenade löneförmånerna, har nu hos Kungl. Maj:t anhållit, att från och med den 1 januari 1936 få uppbära dels dyrtidstillägg efter samma grunder som Lönegren, dels ock personligt lönetillägg med 3,000 kronor, om möjligt utan den begränsning av samtliga löneförmåner, förutom dyrtidstillägget, till 15,000 kronor, som blivit för Lönegren föreskriven.

I ärendet har *statskontoret* den 13 januari 1936 avgivit utlåtande och därvid anför, att då biskopen Bohlin torde böra komma i åtnjutande av samma löneförmåner som sin företrädare, statskontoret icke hade något att erinra mot att framställning gjordes till riksdagen om utverkande av medgivande, att Bohlin finge från och med den 1 januari 1936 tills vidare och intill dess annorlunda kunde bliva bestämt från biskopslöneregleringsfonden erhålla tillfällig löneförbättring med ett årligt belopp av högst 3,000 kronor samt dyrtidstillägg, att utgå i enlighet med de för biskopen Lönegren gällande föreskrifter.

Föredragande departementschefen anför:

»I likhet med statskontoret anser jag, att Bohlin bör beredas löneförmåner, motsvarande dem, som hans företrädare i ämbetet åtnjutit. Den angivna begränsningen till 15,000 kronor, varom föreskrift meddelats i syfte att upprätthålla likställighet i lönehänseende mellan biskoparna i Härnösands och Luleå stift, torde böra bibehållas. Härvid är att märka, att nuvarande biskopen i Luleå stift, utöver lön och tillfällig löneförbättring tillhoppa 15,000 kronor, åtnjuter särskilt lönetillägg i anledning av nådårsrättens upphörande, medan sådant tillägg icke utgått till biskopen Lönegren. Då dylikt tillägg författningsenligt skall tillkomma Bohlin, bör detta lönebelopp följaktligen icke ingå i angivna maximisumma, 15,000 kronor.

Den tillfälliga löneförbättringen samt dyrtidstillägget, vilket sistnämnda tillägg beräknats enligt de för befattningshavare med oreglerad lön tillämpade grunder, torde böra utgå från och med den 1 januari 1936 tills vidare, till dess annorlunda bestämmes.»

Utskottet har vid sin granskning av förslaget icke funnit anledning till anmärkning mot detsamma och får alltså hemställa, *Utskottet.*

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 21 februari 1936.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman, Klefbeck, Velander, Otto Wangson, Ekströmer**, *Henriksson* och *Karlsson* i Gillberga;

från andra kammaren: herrar *Linnér* och *Nilsson* i Antnäs, fru *Östlund* samt herrar *Olsson* i Rimforsa, *Lindberg* i Umeå*, *Johansson* i Bro och *Berg*.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.